

(Ex)szilánkok

Csapody Kinga: *Ex*. FISZ, Budapest, 2012

Csapody Kinga *Ex* című könyve tárcakötet. A szövegek egy-egy élet-epizódot, köznapi szituációt, női jellemképet tárnak az olvasó elé. A nő születésétől az anyává érésig minden életszakaszból találkozunk egy-egy tipikus, már-már közhelyszámba menő jelenséggel. A nő szerepe a párkapcsolatban, a családban, a barátságban mind olyan témák, amelyekben a nő mint kulturális konstrukció, kötelezően definiálódik. Az *Ex* női szubjektuma megalkuvó, nem feminista, csupán leltárt készít a nő(k)ről. Egyetlen célja van: emlékezni, az emlékepzódokat összeszedni, mégsem összerakni. Az eseményszerű történeteken túlmutató gondolkodás, a létértelemre való rákérdezés látványosan nem célja e kötetnek. Mindössze a jelen állapotával való számvetésre törekszik. E számvetés azonban néha végtelen sorolásba csap át, mint pl. a *Jó lesz* című tárca esetében, amely a jelen szatírájaként – egyébként jól – indul, ám átcsap egyfajta okoskodó, poénhajhász szövegbe, a magyar és világirodalom nagyjait mindenféle lényegi kapcsolat híján párhuzamba állítja a jelen „celebjeivel” és jelenségeivel.

A tizennégy rövid szöveg mellett – jelentős mennyiségű – képanyag épül a könyvbe. Ez azonban egyértelműen a kötet kárára van, hiszen sem hangulatban, sem tematikában nem képeznek szerves egységet a szövegek és a – szerző által készített, önmagukban talán jónak mondható – fényképek. A *Primula* című tárca mellett pl. egy kála jelenik meg, vagy amikor az *Állatmenhely* című írás mellé – amelyben a macskaszőr-allergia tematizálódik, valamint arról értesülünk, hogy az elbeszélő mindig is kutyát szeretett volna – egy kiscicát simogató fiatalember (Sz. T. B.) kerül. A jelentős mennyiségű képanyag és a szövegmennyiség aránya valamiféle párbeszédet követelne meg, ám ebben az esetben a teljesen véletlenszerű elhelyezés és felszínes kapcsolatkeresés válik nyilvánvalóvá.

A kötet bővelkedik mottókban és a mai (tárca)irodalom jelentős alakjainak (pl. Tóth Krisztina) áthallásában. A tanári aktualizálási igyekezet és olvasottság – és általában a kortárs prózát illető olvasottság – egyértelmű. Az olvasottsági tényezők szövegbeli artikulálása azonban hagy némi ki-vevni-ot maga után.